משפחת הלפרן (חסידוף)

קישורים בכחול בהיר									בייסי גלוסקין, נולדה בקרמנשוג, אוקראינה ב-12/9/1869. בתם של יעקב גלוסקין ומרים סרדוינסקה. היו לה הרבה אחים ואחיות. חלקם היו סוחרי עץ.	
							התחתנו בשנת 1890 הולידו 10 ילדים. 3 מהם נפטרו בגיל צעיר.			
	חנה	רחל (רשה)	בלימה (ברט)	אוזיאס	דויד	שרה (שרתיה)	סמואל (סמין)	דבורה (ברייינה)	לזר	ארנמדז הירש
	12/10/1891	15/5/1893	10/10/1894	17/3/1896	17/10/1897	13/9/1899	12/04/1901	12/04/1901	פברואר 1903	02/06/1907
	כנראה שחנה נולדה בקרמנשוג, אוקראינה (בך סיפרה רשה לבדותיה) יחד הילדים נולדו בבלבוב - boleschow, אוקראינה (עד 1914 - גליציה, 1914-1917 - רוסיה, 1917- אוסטרו-הונגריה). חנה נולדה עם מום בליבה והיתה חולה כל חייה. הרופאים ייעצו לה שלא להתחתן וללדת ילדים.								פרנקפורט	
1899	המשפחה עברה לגור בפרנקפורט. יעקב היה לבוש "רגיל" ולא היו לו פיאות, אבל הם היו משפחה חרדית. חסידים. שמרו על דשרות והיו מקורבים לרבי מלובביץ' ומשפחתו. בשרהבי היה מגיע לפרנקפורט, הוא היה קודם כל מבקר אצלם.						נשאה אשל הסבא והסבתא בבולשוי, כל אחד אצל צד אחר, בנפרד - נולדה בת אחת בשנת 1912.			
1907	יעקב נסע וגר לבד לסן פרנסבורג. הוא עבד עם אחד הקונים הגרמנים הגדולים של מינרלים, קנה עבורם פלטינה ופלדיים בסיבריר ועבור עצמו קנה אבנים צבעוניות. ב-1910 הוא מקים עסק עובר לגור ביקטרינבורג. נסיעה מפרנקפורט לקטרינבורג ברכבת הטרנס-סיבירית לקחה באותה תקופה 15 יום. הוא היה נפרד המשפחה ל-5 חודשים וחזור לחודש החגים וחזור חלילה. מזג האויר שם היה קשה. בקיץ הם מאד, בחורף 40 מעלות מתחת לאפס. בשנים אלו הוא עשה הון ופלטינה. יחד עם עוזתיי רוסי ובמימון בנקים צבר כמויות גדולות של פלטינה, והחזיק בהן עד שהמחיר עבר בחדות (פי 4 או 3).									
1910	נוסעות לעזור ליעקב לנהל את העסק ביקטרינבורג. יקטרינבורג הייתה עיר קטנה יחסית, עם תיאטרונים טובים, קונצרטים, יחסים טובים, התיחסו אליהן יפה והיה להן כסף. הן נהנו שם מאד. רשה סיפרה לבדותיה שזו הייתה התקופה היפה בחייה.								לזר נפטר מטיפוס בגיל 7	
1911	בגלל שרב הלקוחות של יעקב היו בפרין, והוא נדרש כל הזמן לסמוך פרנקפורט לפרין, הוא מחליט לעבור עם המשפחה לגור בפרין.					נשארו בפרנקפורט לסיים את לימודיהם. דויד התגורר באותה שנה אצל משפחה יהודית חרדית מהנגריה.				
1912	חנה מתחתנת עם סמואל מורין, במקור מליטא סוחר יהלומים ועובדת לליסבון.						מתאחדים עם המשפחה			
יולי 1914	מתחתנת עם משה ברנשטיין מלונדון ב-Enghien-les-Bains ויוצאת לירח דבש באנטוורפן עם אחותה ברט.		מצטרפת לירח דבש של רשה ומשה ברנשטיין		בחתונה של רשה, מביר את אחותו של משה, אסתר שלימים תהיה אשתו					
20/08/1914	היה חשש כבד בפריז, שהגרמנים עומדים לכבוש את העיר ואת צרפת כולה. התארגנה הפנוה מול בית המשפחה בקריאות "גרמנים החוצה" a ba las les allemands. הם הסתברו בבית. יעקב התקשר לחבר - יהודי צרפתי שהגיע וניסה להסביר להמון שמדובר ביהודים כמוהו, ולא בגרמנים, שאמנם רשומים באוסטריה תמיד חייה בשלום עם צרפת ויצאה למלחמה רק בגלל גרמניה. מפגינים רבנכוו לגיה, ומצאו ספר תפילה שהודפס בפרנקפורט, וראו בזה הוכחה שהם גרמנים. הוא הסביר להם שאין למשפחה שום קשר לגרמניה, שהם פרנקפוליים, נגד המלחמה ונגד גרמניה, ושזה רק ספר תפילה שהודפס בגרמניה לא יותר. המצב נרגע אבל האירוע הזה השאיר רשם קשה, כמו גם השובדה שבאזור שלהם ובפריז בכלל שרפו גמה בתים עם דגלים. בעקבות האירוע, בעבור חספסי יומים, יעקב ביקש אישור לעבור לפרחבינאיה, מחוץ לפריז, למקום בו יהיו פחות מוברים.									
מלחמת העולם הראשונה - 1914 עד 1918		גרים באנטוורפן, בלגיה. בשנת 1915 נולדה בתם בלה בהמפסטד, לונדון. עוברים עם בתם לקרמשוג.	גרה באנטוורפן, בלגיה.	בגלל שהיו נתינים של מדינת אויב, נשלחו יחד עם יעקב אביהם ו-300 אנשים, רובם גרמנים (בהם 100 יהודים) למחנה הסבר באי ile de chausey (בתעלת למאנש, באזור Granville).						
1917		רוסיה, שם משה מקים מפעל. לאחר ההתפכה הרוסית, המפעל מולאם, משה הופך מבעלים למנהל המפעל ועוזב עם משפחתו ללונדון, שם גרה משפחתו.		בהמלך מלחמת העולם הראשונה, לאחר שיעבוד והבנים הגדולים, אוזיאס דויד נעצרו ונלקחו להסגר, אם המשפחה, בייסי, והילדים הצעירים של המשפחה נותרו לבד וחסרי כל, ועברו לאוסטריה (יותר שוינה), שם כבל הבראה נתמכו ע"י הקהילה היהודית.	השתחררו מההסגר תודות למכתב של מורה של דויד בתיכון, ששלח מכתב שהעיד על דויד שלא רק היה תלמיד מצטיין אלא פטריוט צרפתי. עוברים ל-Nantes שם עובד דויד כבכרטיס ב-tram בגלל שנאלץ לעבוד בשבת, היה משבר עם אביו יעקב.					
1919	ב-1/1/1919 בגיל 50, יעקב נפטר ונקבר במדריד. כעבור שנים,לאחר עליתו לישראל, מביא דויד את עצמות אביו ואחיו לקבורה בבית העלמין בצפת. לאחר מות אביו, דויד, בן 22-, הופך להיות ראש המשפחה והמפרנס. הוא עובד באיש מכירות הלמים בכל רחבי ספרד, ברכבות בלילות, כדי לחסוך כסף למשפחה ולא להוציאו על בתי מלון. הכל חדש עבורו כולל הספרדית, אותה הוא למד בעבודה.									
1920	חנה נסעה באליקנטה, ספרד בגיל 29 בעקבות המלה.									
1921	המשפחה עוברת להתגורר בכפר קרקבלוס (Carcavelos), ליד ליסבון, פורטוגל. אם המשפחה, בייסי, כנראה בעקבות דיכאון והטראומות שעברה בחיים, פריזה מתהאוונים שילדה בעודם תינוקות בני 5 חודשים, יעקב ו-2 הילדים שנפטרו, הפכה לאפתית כמעט ולא דברה וחדלה מלתפקד עד מותה בליסבון בגיל 50 ב-1959.									
1922						נפטר במדריד בגיל 25 מטיפוס				
1925										
27/08/1927										
05/02/1929										
10/05/1931										
11/01/1937										
1938										
1939										
07/09/1939										
מלחמת העולם השניה - 1939 עד 1945										
לאחר המלחמה										
1959										
08/01/1964										
1966										
1968										
1970										
1971										
1973										
1974										
1982										
1983										
שנות ה-90										
מאי 1999										